

un mauvais esprit, *d'ou* démente || 2 malheur, infortune [κακοδαίμων].
κακοδαίμωνως, *adv.* malheureusement, misérablement [κακοδαίμων].
κακο-δαίμων, *ων, ον, γέν. ονος* : 1 possédé d'un mauvais génie ; *p. suite*, malheureux || 2 qui est un mauvais génie || *Cp.* -ονέστερος [κ. δαίμων].
κακοδοξέω-ω, avoir une mauvaise réputation [κακόδοξος].
κακοδοξία, *ας (ή)* mauvaise réputation [κακόδοξος].
κακό-δοξος, *ος, ον*, de mauvais renom, peu estimé || *Cp.* -ότερος [κ. δ'ίξα].
κακό-δουλος, *ου (ό)* mauvais esclave [κ. δοῦλος].
κακο-εἰμων, *ων, ον*, mal vêtu [κ. εἶμα].
κακοεργία, *εργ. -λη, ης (ή)* méchanceté, méfait [κακοεργός].
κακο-εργός, *ός, όν*, malfaisant, qui fait le mal ou qui pousse au mal [κ. ἔργον].
κακόζηλια, *ας (ή)* mauvais goût, affectation [κακόζηλος].
κακό-ζηλος, *ος, ον*, qui recherche le mal [κ. ζήλος].
κακοήθεια, *ας (ή)* mauvais caractère, méchanceté [κακοήθης].
κακοήθευμα, *ατος (τὸ)* trait de méchanceté (en parole ou en action) [κακοήθης].
κακο-ήθης, *ης, ας*, méchant, vicieux, détestable || *Sup.* -έστατος [κ. ἦθος].
κακοησιότεον, *adj. verb. de κακοηθίζομαι*, avoir un mauvais caractère [κακοήθης].
κακοήθως, *adv.* méchamment [κακοήθης].
κακο-θάνατος, *ος, ον*, qui meurt misérablement [κ. θάνατος].
κακό-θροος-ους, *ος-ους, οον-οον*, médisant [κ. θρέω].
κακο-θυμία, *ας (ή)* malveillance, inimitié [κ. θυμός].
κακο-ἴλιος, *ου (ή)* la funeste Ilion [κ. Ἴλιος].
κακολογέω-ω, injurier, dire du mal de, *acc.* [κακολόγος].
κακολογία, *ας, ιον. -λη, ης (ή)* injure, calomnie [κακολόγος].
κακο-λόγος, *ος, ον*, qui dit du mal de, qui injurie, détracteur ; *en parl. de choses*, injurieux [κ. λέγω].
κακό-μαντις, *εως (ό, ή)* prophète de malheurs [κ. μάντις].
κακο-μαχέω-ω, combattre d'une manière déloyale ou lâchement [κ. μάχη].
κακο-μέλετος, *ος, ον*, qui chante des malheurs [κ. μελέτη].
κακομετρέω-ω, mesurer mal, frauduleusement [κακόμετρος].
κακό-μετρος, *ος, ον*, mal mesuré [κ. μέτρον].
κακο-μηχανάομαι-ώμαι, fabriquer d'odieuses machinations [κ. μηχανάομαι].
κακομηχανία, *ας (ή)* odieuse machination [κακομηχανος].
κακο-μήχανος, *ος, ον*, qui fabrique d'odieuses machinations, *d'ou* fourbe [κ. μηχανή].
κακο-μουσία, *ας (ή)* mauvaise musique [κ. μουσα].
κακόν, *οὔ (τὸ) v. κακός*.
κακονόεω-ω, être mal disposé pour, *dat.* [κακόνος].

κακόνος, *ας (ή)* malveillance, hostilité [κακόνος].
κακό-νομος, *ος, ον*, régi par de mauvaises lois [κ. νόμος].
κακό-νοος-ους, *ος-ους, οον-οον (plur. att. κακόνος)* malveillant, hostile [κ. νόος].
κακό-νυμφος, *ος, ον* : 1 causé par un hymen funeste || 2 qui est d'un mauvais époux, *d'ou* époux funeste, mauvais époux || *Sup.* -ότατος [κ. νύμφη].
κακό-ξείνος, *ιον. c. κακόξενος, au cp. κακοξείνότερος*.
κακοξενία, *ας (ή)* caractère inhospitalier, inhospitalité [κακόξενος].
κακό-ξενος, *ος, ον* : 1 *act.* inhospitalier || 2 *pass.* malheureux en hôtes, qui a de méchants hôtes [κ. ξένος].
κακο-ξύνετος, *ος, ον, seul. cp. -ώτερος*, habile dans l'art de faire le mal [κ. ξυνετός, *att. c. συνετός*].
κακοπάθεια, *v. κακοπαθία*.
κακοπαθέω-ω, être dans une mauvaise situation, être réduit aux extrémités [*cf. le suiv.*].
κακο-πάθεια, *μieux que κακο-πάθεια, ας (ή)* mauvais traitement, souffrance, vexation [κ. πάθος].
κακό-πατρις, *ιδος (ό, ή)* d'une patrie misérable ou d'ancêtres misérables [κ. πατρίς ou πατήρ].
κακο-πιής, *ής, άς*, sale, malpropre, impur || *Sup.* -έστατος [κ. πίνος].
κακοποτέω-ω : 1 mal agir, agir en malhonnête homme || 2 mal gérer ses affaires || 3 faire du mal, nuire à, *acc.* : χώραν, Χέν. commettre des dégâts ou des rapines dans un pays [κακοποιός].
κακοποιία, *ας (ή)* malfaisance, *d'ou* méfait [κακοποιός].
κακο-ποιός, *ός, όν*, malfaisant [κ. ποιέω].
κακο-πολιτεία, *ας (ή)* mauvais gouvernement, mauvais état des affaires publiques [κ. πολιτεία].
κακό-ποτμος, *ος, ον*, malheureux [κ. πότμος].
κακό-πους, *γέν. -ποδος (ό, ή)* qui a de vilains pieds ou des pieds faibles [κ. πούς].
κακο-πραγέω-ω, être malheureux [κ. πράσσω].
κακο-πραγία, *ας (ή)* mauvais succès, malheur.
κακοπραγμαίνεω-ω, avoir ou exécuter de mauvais desseins [κακοπραγμων].
κακοπραγμοσύνη, *ης (ή)* méchanceté [κακοπραγμων].
κακο-πράγμων, *ων, ον, γέν. ονος*, qui a ou exécute de mauvais desseins, malfaisant, intrigant [κ. πράγμα].
κακο-πρόσωπος, *ος, ον*, laid de visage, difforme [κ. πρόσωπον].
κακοπραγία, *ης (ή) ιον.* trame criminelle, complot perfide [κ. ράπτω].
κακο-ρρημων, *ων, ον, γέν. ονος*, qui annonce des malheurs [κ. ῥήμα].
κακο-ροθέω-ω, injurier, outrager, *acc.* [κ. ῥόθος].
κακό-ρρυπος, *ος, ον*, tout à fait sale [κ. ῥύπος].
κακός, *ή, όν*, mauvais, *c. à d. 1 en parl. des qualités matérielles ou de l'intelligence* : 1 laid : εἶδος, Il. aspect difforme || 2 sordide : εἶμα, Od. vêtement malpropre, en mauvais état || 3 qui n'a pas les qualités